

UIT DE STUDEERCEL DER REDACTIE.

Er komt niets uit! Er verschijnen geene boeken!

't Is 'n saaie tijd voor de vrienden der letterkundige kunst!

Als er eens iets nieuws komt — dan volgt er meest eene teleurstelling — vooral in ons lieve vaderland! Want het schijnt maar al te vaak, dat er in de hersenen en harten der nieuw optredende schrijvers — met 'n paar, drie of vier uitzonderingen: Netscher, Couperus, Van Looy, Hélène Swarth — eene gevaarlijke microbe knaagt, zooals de philoxera aan den wijnstok en de „ziekte” aan de aardappelen.

Intusschen er schuilt in de klacht, dat er niets uitkomt, en dat het daarom een saaie tijd is, veel, dat geheel onwaar is. Het is een veroordeel, dat alleen nieuwe boeken onze belangstelling waard zijn. Mij dunkt, dat we het maar met de oude moesten doen! Er ontstaat hier en daar reeds eene neiging om tot vroegere populaire auteurs terug te keeren.

Schrijvers als Oltmans, Van Lennep, Cremer, Dickens, Bosboom-Tous-saint verschijnen telkens weer in nieuwe kostumen — en blijven hunne plaatsen handhaven in de beschaafde gezinnen, waar men smaak heeft voor letteren. Misschien vermindert het aantal dier gezinnen, bij het schrikbewind der piano's en der concerten, bij de terreur der matches en der wedrennen, die alom in de mode zijn. Maar er blijven nog beschaafde kringen over, waar gelezen wordt — en daar mag een Charles Dickens altijd op vele Nederlandsche sympathieën rekenen. Ik schaam mij niet te bekennen, dat ik aan dien grooten weldoener mijner jeugd de heerlijkste en edelste indrukken te danken heb, en dat ik voor mijne opvoeding meer aan Charles Dickens dan aan mijn schermmeester verplicht ben.

Reeds trof het mij, dat men de auteurs der oudste Romantiek in Nederlandsche vertalingen op nieuw aan de markt brengt — zelfs Eugène Sue. Iets dergelijks, maar van veel verdere strekking, werd dezer dagen te Parijs ondernomen door de uitgevers Armand Colin & Co., die eene Bibliothèque de romans historiques in het licht zenden, bevattende onder meer: Cing-Mars van Alfred de Vigny, Chronique du regne de Charles IX van Prosper Mérimée en Salammbô van Gustave Flaubert. Gelukkig geldt het hier letterkundige kunstenaars, die men alleen nadert met den hoed in de hand — en zal deze nieuwe uitgaaf met nadruk herinneren aan de uitmuntendste kunstwerken, die in het tijdvak van 1830 tot 1865 ontstonden.

In Nederland heeft men in den laatsten tijd opnieuw de romans en novellen van Frits Reuter gelezen. Eene uitgaaf van vele duizenden exemplaren werd binnen het jaar geplaatst 1). Reuter heeft vele trekken gemeen met Charles Dickens. Zij vertellen beiden van de kwelgeesten hunner jeugd, en beschrijven

1) Frits Reuter, Gedroogde Kruiden, 8 deelen, post form. Naar de oorspronkelijke uitgave in het Platduitsch vertaald onder toezicht van G. Velderman. Rotterdam, D. Bolle (zonder jaartal).